



**ANNÉE INTERNATIONALE
DES FORÊTS • 2011**

Dem Kinnek säi Bësch

*en Theaterstéck fir dat internationaalt Joer vum Bësch
geschriwwen vum Roland Meyer*

fir (méi oder manner) 18 Kanner aus dem 4. Zikel



LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Administration de la nature et des forêts



le gouvernement
du grand-duché de luxembourg
Ministère de l'Éducation nationale
et de la Formation professionnelle

**THEATER
SCHOOL**



Persounen:

Kinne: Nikolas III vun Transagostinien

Kinnigin: Anastasia

Minister: Adalbert vun Assomnesien

Trésorier: Ghiselbert vun Euronistan

Haffleit: Madame de Pommade, Madame de Tiramisu, Monsieur de Cornillichon

Zaldoten: Capitaine Bafouiller, Capitaine Bredouiller, Capitaine Grogner

Wëssenschaftler: Docteur Solvamont

Bauern: Péiter, Stupp, Muerdebutzler

Kanner: Victor, Philippe, Emanuelle, Louise

Beräich Theater: Roland Meyer – meyerr@gms.lu

D'Stéck, esou wéi et hei steet, ass fir 18 Persoune geschriwwen. Wann een elo mat méi oder manner Kanner spille wëllt, kann ee Rollen zesumme faassen (z.B. déi vun de Kanner, Baueren, Zaldoten, Haffleit) oder et kann een der och nach weider opdeelen; et kënnen zum Beispill méi Kanner oder Baueren... matspillen. Selbstverständlech kann een och nach Rollen dobei erfannen (z.B. een Erzieler, d'Kanner vum Kinnek, Handwierker...). [Wann Dir dobei Hëllef braucht, da sot w.e.gl. Bescheed.]

Dat ganzt Stéck spillt am Haff vun der Buerg. Als Kuliss kann also ee Bild vun enger Buerg gutt sinn. Een Troun oder eng Fotell/Kanapé, déi méi héich steet, gött gebraucht, vläicht e puer Hockeren, mat dienen ee ka spillen. Als Requisiten brauche mir och nach onbedingt ee Beemchen an eng Schatztru mat Kären.

D'Leit sinn all mëttelalterlech ugedoen; mee wat ëmmer flott ass, si verschidde modern "Accessoiren" (z.B. een Handy, dien op eemol opdaucht, Sonnecrème, Sonnebrëller,...)

Mir brauchen e puer mëttelalterlech/almoudesch Museksstécker. Déi kënnen iewer och "live" vun de Kanner op oder hanner der Bühn gespillt ginn. Wann een dat wëllt, kann dat lescht Lidd och modern sinn (z.B. Hiphopp...)



*Mir sinn op der Buerg vum Kinnek Nikolas III vun Transagostinien. Wéi et heescht, soll dien op engem Kräizzug viru Jerusalem gestuerwe sinn.
D’Kinnigin sëtzt alleng op hirem Stull/Troun a liest e Bréif. Wann si fäerdeg ass, spréngt si op vu Freed a rífft hiren Haff.*

Szen 1:

Anastasia: Minister, Trésorier, Dokter, kommt all séier heihin. *De Minister, den Trésorier, d’Haffleit, an de Wëssenschaftler komme bei d’Kinnigin gestierzt.*

Minister: Kinnigin Anastasia, Dir hutt eis geruff. Hei si mir zu Ären Dingschten.

Anastasia: Minister Adalbert vun Assomnesien, Dir kënnt Iech net virstellen, wat ech hei an dësem Bréif gelies hunn!

Trésorier: Kinnigin, wat eis dat fret, datt Dir emol nees eng Kéier laacht. Zanter Äre Mann, eise gudde Kinnek Nikolas den III. vun Transagostinien um Kräizzug viru Jerusalem gefall ass, hat sech kee Laache méi op Äert schéint Gesiicht veriert.

Anastasia: Jo, mäi léiwe Mann, ... wat hunn ech hie vermësst!

Madame de Pommade: Mir hunn en all vermësst, Madame Kinnigin. Mir all sinn ni iwwer säin Doud eweckkomm. Et war esou ee gudde Mann!

Anastasia: Oh wéi wouer, Madame de Pommade. An ech hat gemengt, et wir eriwwer mat him. Ech hat gemengt, ech geséich mäin häerzallerléifsten Nikolas ni méi erëm.

Dokter: Kinnigin, wann ech richteg deiten, wat ech do héieren, dann heescht dat: Äre léiwe Mann an eise gudde Kinnek ass net dout.

Anastasia: Oh mon cher Docteur Solvamont, wéi Recht Dir nees hutt. Dir sidd einfach die gescheitste Kapp hei an eisem Räich. Jo, mech huet elo grad dëse Bréif vu mengem treie Mann, dem Kinnek Nikolas erreecht. Hien ass ennerwee, an et wäert net méi laang daueren, dann ass hien hei!



Monsieur de Cornillichon: Ma Krenondünepipe! Wat fir eng bonne nouvelle!

Anastasia: Genee Monsieur de Cornillichon, genee, esou eng gutt Noriicht!

Madame de Tiramisu: Oh, ech si ganz ausser mir. Wat fir eng joie, wat fir ee bonheur, wat fir eng bonne nouvelle: le roi n'est pas mort, il est devant les portes!

Anastasia: Oui, Madame de Tiramisu, hie kann all Abléck hei sinn.

Madame de Tiramisu: Qu'on mette les tables, que les cuisiniers fassent de leur mieux!

Trésorier: Piano, piano, Madame de Tiramisu, net esou séier! Dir wësst, datt dem Kinnek seng Schatzzëmmeren all eidel sinn! Et ass Kris, Madame, do musst esouguer Dir de Rimm – e bësseli - méi eng strécken.

Anastasia: Léiwe Ghiselbert vun Euronistan, veréierten Trésorier, wa mäi Mann wierklech nach lieft, wann hien net gefall ass viru Jerusalem, wann hien elo wierklech hei era kënt, zu dëser Dir, a mech a seng Äerm hält, da musse mir e groust Fest maachen, e Fest, wéi Transagostinien nach keent erlieft huet, an da gött un näischt gespuert. Hunn ech dann net Recht?!

Zesummen:

Madame de Tiramisu: Jo!

Trésorier: Nee!

Anastasia: Ma da si mir eis jo eens!

Szen 2:



Mat vill Gedeessëms, Gedäisch a Waffegeklapper kommen déi dräi Zaldoten eran.

Capitaine Bafouiller: Madame Kinnigin!

Capitaine Bredouiller: Dir Hären an Dammen Ministeren!

Capitaine Grogner: Dir héichveréiert Haffleit!

All: Ja Zaldote, wat ass da lass?

Capitaine Bafouiller: Et ass, et ass, et...

Anastasia: Ass en do?

Capitaine Grogner: Jo, jo, jo, mir hunn e gesinn!

Madame de Pommade: Si hunn e gesinn!

Minister: Eise Kinnek Nikolas III vun Agostinien ass net dout, hie leeft! Eis Zaldoten hunn e gesinn!

Dokter: Capitaine Bafouiller, sidd Dir Iech tout à fait sûr, datt et de Kinnek ass, de Kinnek a keen anere wéi de Kinnek?

Capitaine Bafouiller: Oui, oui, Monsieur le Docteur de Solvamont. Mat mengen eegenen Aën hunn ech hien erbléckst.

Dokter: Capitaine Bredouiller, an et ka sech mat absoluter Sécherheet em keen aneren handelen?

Capitaine Bredouiller: Non, non, Docteur de Solvamont. Mat mengen eegenen Aën hunn ech säi Wopen erbléckst.

Dokter: Capitaine Grogner, an Dir hat net vläicht zevill ... Cognac gedronk?

Capitaine Grogner: Mais non, mais non, mon Docteur. Pas du tout! Am Dingscht hu mir nach ni gedronk.



Mat vill Gedeessëms, Gedäisch a Geklappers kommen d'Bauern an d'Kanner eran.

Stupp: Madame Kinnigin, et ass bal net ze gleewen, ee Wonner ass geschitt!

Kanner: De Kinnek ass nees do!

Muerdebutzler: Hien ass net dout! Hie lieft!

Kanner: De Kinnek ass nees do!

Péiter: Mir hunn e gesinn. En ass elo just hei an den Haff vun der Buerg geridde komm. Op sengem Päerd. Kuckt, esou... *hie mécht e Reider no*

Kanner: De Kinnek ass nees do!

Anastasia: Kanner, Baueren, Haffleit an Zaldoten, wat fir eng Freed! Da séier, maacht d'Paarten op, datt de Kinnek erakomme kann.

Minister: Zaldoten, maacht d'Paarten op! Allez, allez, plus vite!

Madame de Tiramisu: Käch, preparéiert déi beschte Paschtéiten, Schnuddelhinger a Kuddelfleck, déi dir hutt, well hien ass ënnerwee.

Kanner: De Kinnek ass nees do!

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe! Nach presto-presto e bëssi Parfum hanner d'Oueren, dat mécht de Rendez-vous méi agréable.

Trésorier: De Kinnek ass erëm, an elo ginn d'Schatzzëmmeren nees gefëllt. Elo ka Mëllech an Hunneg nees fléissen, an och fir mech a meng Famill spréngt gewass nach eppes of!

Madame de Pommade: Denkt Dir da just un d'Suen, Här Grof vun Euronistan?

Trésorier: D'Sue regéieren d'Welt, a wie Suen huet, regéiert mat.

Kanner: De Kinnek ass nees do!



Op eemol steet de Kinnek an der Dir. All gi se roueg. Et ass een Ament esou roueg, wéi een sech et nëmme virstelle kann. D’Kinnigin an de Kinnek ginn openeen duer a begréissen sech häerzlech.

Anastasia: Nikolas, du bass net dout!

Kinnek: Nee, ech sinn entkomm, an alleng hunn ech elo déi laang Rees vu Jerusalem bis heihinner op mech geholl. Vill Geforen hunn ënnerwee op mech gelauert, wëll Déieren, Piraten a fett Raten, duerch däischter Bëscher sinn ech geridden, iwwer dausend Brécke gelaf, an ëmmer hunn ech gutt opgepasst, datt keng Reiber mech sollte kréien. An all déi Zäit hunn ech just un dech, meng häerzallerléifsten Anastasia, geduecht.

Anastasia: Ech hunn déi ganzen Zäit gespuert, dass du nach eng Kéier erëmkéims. Ech konnt et einfach net gleewen, dass du solls dout sinn.

De Kinnek hält eng Ried.

Kinnek: *zu alle Leit* Leit vun Transagostinien, laang war ech fort, laang hutt Dir missen ouni mech auskommen. Mee elo sinn ech nees hei, an elo wëll ech Iech die beschte Kinnek vun der Welt sinn. Wann Dir eppes um Häerz hutt, da kommt bei mech! Wann eppes net esou ass, wéi et soll sinn, ongerecht, onfair oder ze komplizéiert, dann zéckt net a kommt bei mech. Dir hutt laang missen op mech waarden. Mee elo huet dat Waarden een Enn. Vun elo u sinn ech fir Iech do a versichen Iech all frou an zefridden ze maachen.

Applaus!

Mëttelalterlech Musek!

Den Haff feiert de Retour vum Kinnek mat engem grouse Fest.

No dem Fest gi se all.

Just de Kinnek, d’Kinnigin an déi dräi Haffleit bleiwen nach.



Szen 3:

Madame de Pommade: Sire, mir hu jo elo richtig héieren, datt Dir eis wëllt die beschte Kinnek vun der Welt sinn?

Kinnek: Genee, veréiert Madame de Pommade, Dir hutt jo missen esou laang trei op mech waarden.

Madame de Tiramisu: Sire, an Dir wëllt eis all Wonsch erfëllen?

Kinnek: Madame de Tiramisu, léif Herzogin, natierlech versichen ech Iech all Wonsch ze erfëllen. Ech wëll Är Trei op dës Aart a Weis ... belounen, récompenser, verstitt Dir!

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe Sire, da brauche mir och net ze fäerten, fir eise Wonsch virzebréngen?

Kinnek: Mais bien sûr, Monsieur de Cornillichon. Ried wéi iech d'Zong gewuess ass!

Madame de Tiramisu: Mir brauchen eis net ... ze genéieren?

Kinnek: Mais non, mais non, nëmmen eraus mat der Sprooch!

Madame de Pommade: Mir brauchen eis net ... zrëckzehalen?

Kinnek: Schwätzt fräi vun der Liewer! Dir braucht net ze fäerten an och keng Hemmungen ze hunn.

Kinnigin: *d'Kinnigin gëtt nervös* Esou laang dir net iwverdreift.

Kinnek: Häerzallerléifsten Anastasia, looss se hire Wonsch fräi äusseren. Si hu laang genuch op mech misse waarden. Also léif Herzoginnen, léiwe Grof, wou dréckt de Schung?

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe, Sire, et ass dat hei.

Madame de Pommade: Eise Wonsch ass och net nei.

Madame de Tiramisu: Dien héige Bësch em Är Bueg,



Monsieur de Cornillichon: die fanne mir – Krenondünepipe - béis uerg.

Madame de Pommade: En hält eis d'ganz Siicht,

Madame de Tiramisu: an en ass och esou fiicht.

Monsieur de Cornillichon: Grand Luxe – Krenondünepipe - hätte mir gär,

Madame de Pommade: dofir froe mir Iech, gudden Här,

Madame de Tiramisu: dëse Bësch roderëm Är Buerg

Madame de Pommade: einfach e bëssen,

Monsieur Cornillichon: just op 50, nee besser, op 100 Meter,

Monsieur de Cornillichon & Madame de Pommade & Madame de Tiramisu:
ewechezhaen.

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe!

Anastasia: Ewechezhaen??!

Monsieur de Cornillichon & Madame de Pommade & Madame de Tiramisu:
Ewechezhaen!!!

Kinnek: Ma dat, léif Haffleit, ass dach guer kee Problem!

Anastasia: Kinnek, däi Bësch!!

Monsieur de Cornillichon: Et huet ee keng Vue op d'Land!

Madame de Tiramisu: D'Sonn kënnt bal net méi bis heihinner.

Madame de Pommade: Et ass och alles esou fiicht!

Kinnek: Jo, elo wou Dir et sot, elo fällt et mir och op!

Anastasia: Kinnek, du kanns dach net däi Bësch einfach esou emhaen?!

Kinne: Ma du gutt Anastasia, mir hunn dach esou vill Bësch. Kuck dach nëmmen. Die reecht bis un eis Grenzen, méi wäit wéi deng Aë kucke kënnen. Do kënnen mir es roueg e bësse ronderëm d’Buerg ewechhaen. Eis léif Haffleit hu Recht: De Bësch kënt vill ze no un eis Buerg erun. Dann hu mir keng Vue a keng Sonn. Mir haen es e bëssen ewech, just e bëssen.

Monsieur de Cornillichon & Madame de Pommade & Madame de Tiramisu:
Ewechhaen!!!

Monsieur de Cornillichon: Krenondüenepipe!

Szen 4:

KinneK: Zaldoten!

Capitaine Grogner: Oui, mon Roi.

Capitaine Bafouiller: A vos ordres!

Capitaine Bredouiller: Sire!

Si schloen zesummen un.

KinneK: Meng daper Zaldoten. Mir hunn elo just hei zesumme festgestallt, datt de Bësch ze no un eis Buerg erukënnt.

Capitaine Grogner: Oui, mon Roi. *Schléit un.*

KinneK: Dofir wollte mir, also eis léif Haffleit, eis allerbeschte Kinnigin an och ech, Äre gudde Kinnek, Iech bieden, de Bësch op diene 50 Meter, nee, besser op 100 Meter em d’Buerg ewechzahaen.

Capitaine Bafouiller: A vos ordres! *Schléit un.*

KinneK: Mir hunn es jo genuch. Do kënnt et op déi puer Meter net un. Et schued eis näischt an et bréngt just Virdeeler!

Capitaine Bredouiller: Sire! *Schléit un.*

D’Zaldoten zécken, si ginn net.

KinneK: Ja, Zaldoten, ass nach eppes?

Capitaine Grogner: Sire!

KinneK: Hunn ech mech net kloer ausgedréckt? 100 Meter Bësch ass dach Peanuts! Et schued eis näischt an et bréngt eis just Virdeeler.

Capitaine Bafouiller: Dowéinst!



Kinne: Elo iewer eraus mat der Sprooch. Wat ass lass? Firwat stitt dir dräi hei wéi e puer genätzte Puddelen a maacht Iech net un d'Aarbecht?

Capitaine Bredouiller: Sire, mir hu jo elo richtig héieren, datt Dir eis wëllt die beschte Kinnek vun der Welt sinn?

Kinne: Genee, dapere Capitaine Bredouiller, Dir hutt esou laang trei op mech gewaart.

Capitaine Grogner: Sire, an Dir wëllt eis all Wonsch erfëllen?

Kinne: Treie Capitaine Grogner, natierlech versichen ech Iech all Wonsch ze erfëllen. Ech wëll Är Trei op dës Aart a Weis belounen.

Capitaine Bafouiller: Sire, da brauche mir net ze fäerten, fir eise Wonsch virzebréngen?

Kinne: Mais bien sûr que non, mon cher Monsieur Capitaine Bafouiller. Ried, wéi iech d'Zong gewuess ass.

Capitaine Bredouiller: Mir brauchen eis net ze genéieren?

Kinne: Nëmmen eraus mat der Sprooch!

Capitaine Grogner: Mir brauchen eis net zréckzehalen?

Kinne: Schwätzt fräi vun der Liewer. Dir braucht net ze fäerten an och keng Hemmungen ze hunn.

Kinnigin: Esou laang dir net iwwerdreift.

Kinne: Also daper Zaldoten, wou dréckt de Schung?

Capitaine Bafouiller: Sire, et ass dat hei.

Capitaine Bredouiller: Eise Wonsch ass och net nei.

Capitaine Grogner: Dien héige Bësch em Är Buerg,

Capitaine Bafouiller: die fanne mir béis uerg.

Capitaine Bredouiller: En hëlt eis d'ganz Siicht,

Capitaine Gronger: a mécht dem Feind et esou liicht,

Capitaine Bafouiller: fir sech un d'Mauer erunzeschläichen, ouni dass mir e gesinn.

Capitaine Bedrouiller: Dofir froe mir iech gudden Här,

Capitaine Grogner: die Bësch roderëm d'Buerg,

Capitaine Bafouiller: einfach nach e bëssen,

Capitaine Berdouiller: just op 500, nee besser, op 1000 Meter,

Capitaine Bedrouiller & Capitaine Bafouiller & Capitaine Grogner: ewechzhaen.

Anastasia: Ewechzhaen??!

Capitaine Bedrouiller & Capitaine Bafouiller & Capitaine Grogner: Ewechzhaen!!!

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe!

Kinnek: Ma dat, daper Zaldoten, ass dach guer kee Problem!

Anastasia: Kinnek, däi Bësch!

Capitaine Bafouiller: Et huet ee keng fräi Vue op d'Land!

Capitaine Bedrouiller: De Feind ka sech am Schutz vun de Beem bis un eis Buerg eruschläichen.

Capitaine Grogner: An dann ass et ze spéit! Da kënne mir näischt méi maachen, da si mer verluer...

Kinnek: Jo, elo wou Dir et sot, elo fällt et mir och op!

Anastasia: Kinnek, du kanns dach net däi Bësch einfach esou emhaen!



KinneK: Ma du gutt Anastasia, mir hunn dach esou vill Bësch. Die reecht bis un eis Grenzen, méi wäit wéi deng Aë kucke kënnen. Do kënnen mir es roueg e bëssen ronderëm d’Buerg ewechhaen. Eis daper Zaldoten hu Recht: De Bësch kënt vill ze no un eis Buerg erun. Wann de Feind eis ugräift, dann hu mir keng Chance fir eis ze wieren. Mir haen es - nach - e bëssen ewech.

Capitaine Bedrouiller & Capitaine Bafouiller & Capitaine Grogner:
Ewech!!! *Si schloen zesammen un.*

Anastasia: Kinnek, ech hu kee gutt Gefill bei dier Saach.

KinneK: Et schued eis näischt an et bréngt just Virdeeler. Mir hunn es jo genuch! Allez Zaldoten, maacht Iech un d’Aarbecht an hat déi Beem em!

De Kinnek an d’Kinnigin gi vun der Bühn.

Szen 5:

An elo héiert ee vun iwwerall d'Bëschaarbecht. Aaxten déi schloen, Seeën déi seeën, Beem déi ëmfalen, Leit déi ruffen/jäitzen/brëllen.

Et kann een dat mat Hëllef vun der Beleuchtung nach ënnermolen.

Et kënnen och Leit mat Aaxten, Seeën an anerem Bëschgeschir an iewer och Äscht/Béngelen/ a Péil iwwer d'Bühn lafen.

Wann dat fäerdeg ass, leien d'Haffleit, zum Beispill, am Maillot an an der Schwammbox op Sonnebrëtschen, d'Zaldote schrëcken zefridden mat (villzegroussen) Spektiven iwwer d'Bühn...

Capitaine Bafouiller: Wat fir eng Siicht!

Capitaine Grogner: Am Fall vun engem Iwwerfall hu mir den Ennemi direkt erbléckst! Prost Männer. *Hien hält e Schotz aus senger Fläsch a verstoppt se séier ënner sengem Hiem.*

Capitaine Bredouiller: Direkt erbléckst, a verjot!

Capitaine Bafouiller: Verjot? Direkt ee Kapp méi kleng gemaach!

Capitaine Grogner: Direkt an d'Land wou de Peffer wiisst geschéckt!

Capitaine Bafouiller & Capitaine Bredouiller & Capitaine Grogner: Et schued eis näischt an et bréngt just Virdeeler. Mir hunn es jo genuch!

Madame de Pommade: Oh, mon Dieu, Madame de Tiramisu! Quel beau temps!

Madame de Tiramisu: Vraiment, Monsieur de Cornillichon! Un soleil splendide!

Monsieur de Cornillichon: Tout à fait, ma chère Madame de Pommade, Krenondünepipe, un temps de roi!

Madame de Tiramisu: Endlech Sonn! Ech si schonns un peu bronzée! Kuckt emol hei.

Madame de Pommade: Oui oui, Madame de Tiramisu, elle est un peu bronzée!



Monsieur le Cornillichon: Vive notre roi! Krenondünepipe! Hien huet d'Sonn a seng Buerg gelooss.

Madame de Pommade & Madame de Tiramisu & Monsieur de Cornillichon: Et schued eis näischt an et bréngt just Virdeeler. Mir hunn es jo genuch!

Elo kommen d'Kanner op d'Bühn gelaf.

Victor: Zaldoten, Hëllef!

Capitaine Bafouiller & Capitaine Bredouiller & Capitaine Grogner: Wat ass geschitt? Steet den Ennemi virun de Paarten!

Phillippe: Nee, vill schlëmmer nach!

Capitaine Bafouiller & Capitaine Bredouiller & Capitaine Grogner: Zweek Ennemien???

Emmanuelle: Mir hunn e gesinn, et war schrecklech!

Capitaine Bafouiller & Capitaine Bredouiller & Capitaine Grogner: Wie war et, mir maachen e platt!

Louise: O mei! Mir ginn ni méi alleng an de Bësch!

Monsieur de Cornillichon: Oh, mes petits enfants, Krenondünepipe, racontez bien ce qui s'est passé!

Louise: Mir ware gëschter owend an de Bësch spadséieren...

Victor: ... fir ze kucken, wéi gutt dir geschafft hutt ...

Emanuelle: ... a wéi et däischer ginn ass, ...

Phillippe: ... hu mir de Wee net méi fonnt fir heem.

Emanuelle: Et war eng schrecklech Nuecht! Mir sinn iwverfall ginn!

Phillippe: Jo, vu richtege Reiber. An déi hunn eis alles geholl, wat mir derbäi haten: eis Mutzen an eis Schmier.

Louise: A wéi et nach méi däischer gouf, du kouv e Ruddel Wëllef!
Schrecklech, ekeleg, zotteleg Béischen, déi eis wollten opfriessen.

Victor: Zum Gléck konnte mir eis séier verstoppen!

Phillippe: A wéi et nach méi däischer gouf, stackdäischer, du koumen
d'Hexen an d'Gespenster, ...

Emanuelle: ... an d'Trollen ...

Louise: ... an d'Vampiren ...

Victor: ... an ee risegen Draach, dien eis wollt ofschlécken!

Haffleit & Zaldoten: Nee!

Kanner: Dach!!!

Victor: Mir ginn ni méi an dee Bësch!

Louise: Ni, ni, ni méi!

Monsieur de Cornillichon: Krenondünepipe! Ech hunn et nach ëmmer gesot!

Phillippe: Am Bësch, do ass et geféierlech!

Emanuelle: Am Bësch, do wunnen d'Reiber, an d'Wëllef an d'Hexen an
d'Draachen an d'Ongeheier.

Louise: Ech fäerten de Bësch!

Madame de Pommade: Kinnek, oh mäi Kinnek!

Kanner: Mir fäerten de Bësch!

De Kinnek kënnt eran.

Kinnek: Wien huet mech geruff?



Madame de Tiramisu: D’Kanner. D’Kanner hunn Iech geruff, oh grouse Kinnek.

Capitaine Bafouiller: Si fäerten de Bësch!

Kanner: Mir hunn Angscht!

Capitaine Grogner: Sire, do gött et nëmmen eng Léisung!

Kinnek: An déi wir, Capitaine?

Capitaine Bredouiller: Mir mussen nach ee Stéck ... ewechhaen!

Kinnek: Ech wëll iech die beschte Kinnek sinn, dien et nëmme gött! D’Kanner aus mengem Räich, dem Räich vun Transagostinien sollen net fäerten. Si solle keng Angscht hunn!

Louise: Kinnek, da schlo dien ellene Bësch ewech!

Phillippe: Verjo d’Reiber!

Victor: Verjo déi wëll Déieren!

Emanuelle: Verjo déi grugheleg Gestalten, déi eis fäerten dinn!

Kinnek: Mir hunn dach esou vill Bësch. Die reecht bis un eis Grenzen, méi wäit wéi eis Aë kucke kënnen. Do kënnen mir es roueg e bëssen ewechhaen. Eis häerzeg Kanner hu Recht: De Bësch deet eis fäerten an et weess een net wéi eng Ongeheier, Gespenster a wëll Déieren nach do hausen. Mir haen es séier nach e bëssen ewech.

Capitaine Bedrouiller & Capitaine Bafouiller & Capitaine Grogner: Bravo Kinnek Nikolas!

Si schloen un.

Kinnek: Et schued eis näischt an et bréngt just Virdeeler. Mir hunn es jo genuch! Allez Zaldoten, maacht iech un d’Aarbecht an hat déi Beem em!



Szen 6:

An nees héiert (a gesäit) een, wéi de Bësch ëmgehae gëtt. D'Kanner lafen déck zefridden doruechter a fäerten net méi!

Owes, wann alles fäerdeg ass, kommen de Kinnek Nikolas, d'Kinnigin Anastasia an den Dokter Solvamont op d'Mauer vun der Buerg, fir sech unzekucken, wat geschafft ginn ass.

Kinnek: Kuckt nëmmen, eis daper Zaldoten hu gutt Aarbecht geleescht! Et gëtt kee Bësch méi ronderem eis schéi Buerg.

Anastasia: *verstéiert* Et gesäit een de Bësch bal net méi.

Kinnek: Dach, wann s de ganz gutt kucks, léif Kinnigin, ganz dohannen!

Anastasia: Ech hu kee gutt Gefill, Kinnek!

Kinnek: Allez, häerzallerléifst Anastasia, da sief dach och emol e bësse frou! All si mir frou, eis lëschtég Haffleit leien die ganzen Dag an der Sonn a sinn esou zefridde wéi nach ni, eis daper Zaldote kënnen elo gutt Wuecht halen a gesinn all Feind, die sech wëll un eis Buerg eruschlächchen, schonns op Kilometeren, an eis häerzeg Kanner hu keng Angscht méi virun den Ongeheier an de wëllen Déieren am Bësch. An all si se frou mat mir, well ech hinnen esou ee gudde Kinnek sinn.

Dokter: Kinnek, wann Dir mir erlaabt, ech als Wëssenschaftler weess, datt et keng Ongeheier am Bësch...

Kinnek: Docteur Solvamont, ech weess, Dir sidd ee gescheite Mann, an Dir hutt ee grousst Wëssen.

Dokter: Merci, Sire, fir dëse Luef. Mee mir wëssen och, datt de Wollef just Leit ugräift, wann...

Kinnek: Dat ass jo alles méiglech, veréierten Docteur! Mee wann d'Kanner iewer fäerten?

Dokter: An d'Sonn wir och un d'Buerg komm, wann een nëmmen...



Kinne: Mais Docteur, nu sidd iewer kee Spillverdierwer. Kuckt nëmmen, wéi puddelwuel sech eis Haffleit fillen.

Dokter: Den Ennemi hätt een och ...

Kinne: Genuch elo Docteur. Verdierft mir net meng gutt Laun!

Anastasia: Nikolas, da lauschter dach op den Docteur Solvamont. Aus him schwätzt d'Wëssenschaft.

Kinne: D'Wëssenschaft, domat kënne mir hei net vill ufänken. Wann d'Kanner fäerten, dann huet dat näischt mat der Wëssenschaft ze dinn.

Anastasia: Mee den Docteur mengt et dach nëmme gutt, hie wëllt dir hëllefen.

Dokter: Roi Nikolas, d'Wëssenschaft fënnt dacks Saachen eraus, déi d'Leit net wëllen héieren. An Italien huet ee ganz gescheite Mann erausfonnt, datt eis Äerd ronn ass, mee...

Kinne: *gëtt nervös* Wat hätt Dir gären Docteur? Soll ech op Iech lauschteren an esou all meng Ënnerdoen onzefridde maachen? Ma hunn ech dann net besser, een ass onzefridden, Dir, Docteur Solvamont, an all déi aner si gudder Déng a frou mat mir. Do ass d'Decisioun dach net schwéier!

Anastasia: Ech sinn och onzefridden. Kuck nëmmen, wéi eidel alles ass. Kee Liewe méi, kee Grings, keng frësch Loft! A wie weess wat nach alles kënnt?

Kinne: Aha, Anastasia! Du bass och op der Säit vun diem ... Quacksaalver do. Du stéchs mat him ënner enger Decken!

Anastasia: Nikolas, elo bass du ongerecht! Elo verméschs du alles!

Kinne: Ech an ongerecht! Nun hal iewer op! Ma da fro iewer emol meng Leit. Si all wäerten dir soen, datt si nach ni esou ee gudde Kinnek haten.

Anastasia: Mee mir mussen dach och op d'Wëssenschaft lauschteren.

Kinne: Du mengs wuel, op däin Docteur en sciences Monsieur de Solvamont! Ma da bestuet dech dach mat him. Da kanns du vu mueres bis owes an esouguer nach an der Nuecht op hie lauschteren.



Anastasia: Nikolas...

Dokter: Mon cher Roi, s'il vous plaît, écoutez-moi! Wann Dir de Bësch hei iwuerall ewechmaache losst, dann huet dat...

Kinne: Genuch, Docteur! Ech hu genuch héieren! Entweder Dir stellt Iech op meng Säit, oder, ... Dir kënt goen!

Anastasia: Nikolas, maach dat net!

Kinne: Ech kann hei keng esou agebildten Tëntesëffer a Muertentrëppler gebrauchen, déi sech just wëlle wichteg maachen, an um Enn si se mat menger Fra duerch d'Bascht!

Anastasia: Ma Nikolas, esou kennen ech dech dach net!

Dokter: Loosst et gutt sinn, léif Kinnigin. Et huet kee Wäert. D'Zäit ass nach net räif. An Iech, Kinnek, soen ech: Ech verstinn wéi Dir reagiert an ech versichen, Iech dofir net béis ze sinn. Äddi Léif Kinnigin. Äddi grouse Kinnek. A wann et esou wäit ass, dann denkt u mech! Héiert Der, wann näischt méi geet, da kënt Dir mech ruffen!

Den Dokter geet. D'Kinnigin kräischt verzweiwelt.

Szen 7:

An diem Moment kommen de Minister, den Trésorier an d'Bauern eran.

Kinne: Sidd mer gegréisst, Monsieur le ministre Adalbert d'Assomnisie, Monsieur le trésorier Ghiselbert d'Euronistan et mes chers cultivateurs, Monsieur Stupp, Monsieur Péiter et Monsieur Muerdebutzler.

Péiter: Jo, Moien!

Minister: Kinnek Nikolas. Op eisem Wee hei bei Iech hu mir den Docteur Solvamont gesinn. Hien hat seng Wallisse gepaakt an ass laanscht eis gelaf ouni eis d'Zäit ze gebidden.

Kinne: Dat wonnert mech net. Ech hunn hie fortgeschéckt!

Trésorier: Fortgeschéckt?

Kinne: Genee, Trésorier, Dir hutt richteg héieren. Hie fénnt et net gutt, datt mir de Bësch em d'Buerg ewechgemaach hunn. An dobäi schued et eis näischt an et bréngt just Virdeeler. Mir hunn es jo genuch!

Minister: An dofir hutt Dir hie fortgeschéckt?

Kinne: Ech mengen, hie wollt sech och u meng Fra, mäin häerzallerléifsten Anastasia, erumaachen. An du war d'Bir geschielt. Dat kann ech mir net bidde loossen.

Anastasia: Nikolas, wéi kanns du nëmnen!!! *D'Kinnigin leeft vun der Bühn.*

Muerdebutzler: Ech mengen, hien ass jalous.

Kinne: Wat hunn ech do héieren?

Péiter: Näischt, näischt Kinnek. De Muerdebutzler sot just, dien Dokter wir net lous.



Kinne: Ma dann ass et gutt. Mee da sot emol, firwat sidd Dir all hei. Wat kann ech fir Iech maachen? Ech wëll jo die beschte Kinnek vun der ganzer Welt sinn.

Minister: Sire, an Dir wëllt eis all Wonsch erfëllen?

Kinne: Monsieur d'Assomnisie, mon cher ministre, natierlech versichen ech Iech all Wonsch ze erfëllen. Ech wëll Är Trei op dës Aart a Weis belounen.

Trésorier: Sire, da brauche mir net ze fäerten fir eise Wonsch virzebréngen?

Kinne: Mais bien sûr Monsieur d'Euronistan. Ried wéi Iech d'Zong gewuess ass.

Péiter: Mir brauchen eis net ze genéieren?

Kinne: Mais non, nëmmen eraus mat der Sprooch!

Muerdebutzler: Mir brauchen eis net zrëckzehalen?

Kinne: Schwätzt fräi vun der Liewer. Dir braucht net ze fäerten an och keng Hemmungen ze hunn. Fläisseg Baueren, wou dréckt de Schung?

Stupp: Sire, et ass dat hei.

Péiter: Eise Wonsch ass och net nei.

Muerdebutzler: Dien héige Bësch em Är Buerg,

Stupp: die fanne mir béis uerg.

Péiter: Eis feelt et u Land,

Muerdebutzler: fir ze halen eist Rand.

Stupp: Stécker, Felder hätte mir gär,

Péiter: dofir froe mir Iech, gudden Här,

Muerdebutzler: die Bësch roderëm d'Buerg,



Péiter: einfach nach e bëssen,

Stupp: nach e bësse vill,

Stupp & Péiter & Muerdebutzler: ewechzahaen.

Minister: Ewechzahaen! *laacht*

Trésorier: Ewechzahaen!!! *straalt*

Kinnek: Ma dat, fläisseg Baueren, ass dach guer kee Problem! Dir kritt esou vill Felder fir Äert Véi an Aackerland fir Är Fruucht, wéi dir braucht. Dir sollt räich an zefridde Bauere ginn. Iech soll et un näischt feelen. An de Bësch, mir hunn es jo nach ëmmer genuch! Mir kënnen es roueg nach e bëssen ewechhaen, et schued eis näischt an et bréngt eis nëmme Virdeeler!

Péiter & Stupp & Muerdebutzler: Oh du gudde Kinnek, wat si mir frou mat dir! Du bass die beschten, die léifsten an die schéinsten.

Si ginn déck zefridde vun der Bühn.

Szen 8:

Elo si just nach de Kinnek, den Trésorier an de Minister op der Bühn. Dem Minister an dem Tresorier gesäit een elo un, datt si en hannerhältege Plang schmieden an datt si hire Kinnek net méi eescht huelen.

Kinnek: Nee, wat sinn ech iewer e gudde Kinnek. Ech suergen esou gutt fir meng Leit.

Trésorier: Dat ass wierklech wouer. Mir sinn esou frou, datt Dir fräsch a gesond aus Jerusalem zrëckkoumt.

Kinnek: Jo, dat ass wouer. Et war net ëmmer einfach...

Minister: Alleguer d'Leit si frou mat Iech. Ass dat dann net schéin?

Kinnek: Et ass wonnerbar!

Trésorier: An die verbrueten Dokter kann eis de Bockel erofrutschen.

Kinnek: Genee! Die wollt hannert mengem Réck mat menger gudder Fra ubëndelen.

Minister: Esou eppes lieft iewer och net. Eng honte, soen ech Iech. Schummen sollt hien sech!

Kinnek: Gesidd Der emol!

Trésorier: Gutt, datt Dir e fortgeschéckt hutt.

Minister: Dien ass gutt fort!

Kinnek: Dien ass wierklech gutt fort.

Minister: Mee Kinnek, ech stelle mir do just nach eng Fro.

Kinnek: Eng Fro?

Trésorier: Jo, genee Kinnek, ech stelle mir ... déi selwecht Fro.



Kinne: Ma wéi eng Fro stellt Dir Iech dann, Léiwe Minister, léiwen Trésorier?

Minister: Mir stellen eis d’Fro, ob Dir och frou mat eis sidd.

Kinne: Frou mat Iech? Firwat sollt ech dann net grad esou frou mat Iech sinn, wéi mat all mengen aneren Ennerdoen?

Trésorier: Mir stellen eis déi Fro, well Dir, gudden, léiwen, schéine Kinnek, nach näischt fir eis gemaach hutt.

Minister: Jo, fir d’Haffleit hutt dir eppes gemaach, fir d’Zaldoten, fir d’Kanner an esouguer fir d’Bauern.

Trésorier: Just fir eis hutt Dir nach kee Fanger geréiert.

Kinne: Wéi...?

Minister: Ech weess net, ob Dir wierklech frou mat eis sidd...

Trésorier: ... an ob mir dofir och wierklech frou kënne mat Iech sinn?

Kinne: Sidd Dir net frou mat mir?

Trésorier: Sire, mir wëssen et nach net.

Minister: Mir sinn eis nach net sécher.

Kinne: Ech hätt gär, datt all d’Leit a mengem Räich frou mat mir sinn.

Minister: Dat ass gutt!

Kinne: Dofir sot mir direkt, wat ech fir Iech ka maachen, datt och Dir frou mat mir sidd.

Trésorier: Et ass och net schwéier!

Minister: Nee, et ass och net vill.

Kinne: Allez, eraus mat der Sprooch!



Minister: Sire, et gött elo Wanter. Da brauche mir Brennholz. Mir missten unbedingt nach e bösse Bäsch ewechhaen, fir genuch Holz fir de Wanter ze hunn.

Trésorier: A wa mir schonns derbäi sinn, da kënnte mir es jo och e bëssi, just e bëssi méi haen, fir et ze verkafen. Esou kënnte mir d'Schatzzëmmeren nees fëllen.

Kinnek: Nach Bäsch ewechhaen. Dat ass kee Problem, mir hunn es jo genuch. Sidd Dir dann nees frou mat mir?

Minister: Da si mir e bösse frou mat Iech, Sire. Well mir missten dono nach e bösse Bäsch emhaen, well mir neit Bauholz brauchen, fir vill nei Heiser an e neien Daach fir eis Buerg. Et reent jo schonns iwwerall eran.

Kinnek: Ou, dovunner hat ech nach näischt gemierkt. Mee elo wou Dir et sot...

Trésorier: A wa mir schonns derbäi sinn, da kënnte mir es jo e bëssi, just e bëssi, méi haen, dies schéinen Holz, fir et ... ze verkafen. Dat nennt een exportéieren. Mir hae méi Holz wéi mir es brauchen, fir et dienen anere Räichen, déi es manner hunn, fir vill Daleren ze verkafen. Esou kënne mir d'Schatzzëmmeren nees zerguttst fëllen.

Kinnek: Dir Hären, Dir sidd guer net domm. Dofir sinn ech frou mat Iech. An Dir kuckt wäit, Dir denkt elo schonns un de Wanter, un die futtissen Daach vun der Buerg an un déi eidel Schatzzëmmeren. Mir bräichte vill méi esou Leit wéi Iech hei an Transagostinien.

Minister: A well mir esou gutt fir Iech suergen, wollte mir Iech, gudde Kinnek, dann och nach froen, fir datt mir selwer, den Här Trésorier an ech seet de Geck, also mir zwee, och nach e bösse Bäsch kënnten ewechhaen, fir eis eege Schatzkëschten grad esou gutt ze fëllen. Hëlze Schung a Kachläffele verkafen sech am Moment besonnesch gutt.

Trésorier: Wann een sech esou gutt em säi Kinnek a säi Räich bekëmmert, muss ee jo och selwer, privat, eppes dovunner hunn. Och d'Lou fir d'Lieder ze gierwen an d'Eechele fir d'Schwäin ze mäschten erzile gutt Präisser.

Minister: An da si mir och ganz vill frou mat Iech.



Kinnech: Wierklech?

Trésorier: Ganz bestëmmt!

Minister: Versprach! Ganz vill frou!

Kinnech: Da soll et esou sinn! Mir haen nach méi Beem em fir Brennholz fir am Wanter ze hëtzen, fir Bauholz fir nei Heiser ze bauen an die futtissen Daach ze flécken, fir es ze verkafen an eis Schatzzëmmeren ze fëllen a fir datt Dir zwee gutt räich gitt an ëmmer vill frou mat Ärem Kinnek sidd! Mir hu jo genuch Bësch! Eis schued et näischt an et bréngt och keng Noodeeler. Äddi Dir zwee trei Dinger, bis geschwënn.

De Minister an den Trésorier ginn zefridde vun der Bühn. Si hu genee dat erreecht, wat si wollten. An nees héiert een wéi am Bësch geschafft gëtt.

Szen 9:

All kommen se op d'Bühn, ausser dem Dokter, fir dat grousst Fest ze feieren. De Kinnek a seng Fra sëtzen um Troun, a ronderëm danzen d'Leit op eng mëttelalterlech Musek. D'Musek gött ëmmer nees lues/aus gemaach, fir datt déi verschidde Leit hir Luefgesäng op de Kinnek kënne sangen.

Haffleit: Laang soll de Kinnek liewen
Well hien huet eis d'Liicht geschenkt
Endlech kënne mir de Bléck erhiewen
Ouni datt die sech am däischt`re Bësch verfänkt

Musek/Danz

Kanner: Hex a Wollef hu mir vill gefaart
Troll an Ongeheier hunn eis Angscht gemat
Mee fort sinn déi all elo
Den däischt`re Bësch ass net méi do

Musek/Danz

Zaldoten: Hannerécks an hannerhälteg
Huet de Feind sech ugeschlach
Elo gesi mir hie ganz zäiteg
Séier ass hien dann erstach

Musek/Danz

Bauern: All déi Joere ware mir schlecht drun
Mir hate kee Land an dat ass net gelunn
De Kinnek huet eis vill Felder ginn
An et geet eis elo gutt, dir kënnt et all gesinn

Musek/Danz

Minister: Ech sinn de Minister an ech sinn elo dichteg
Ech hunn `lo vill Suen, huele mech nawell wichteg
Die Bësch ass e Segen ech soen et haart
E gudde Präis gött et fir d'Holz um Maart

Musek/Danz

Trésorier: Schung a Kachläffelen, Lieder a Käschten
A Fässer voll Eech`len fir d`Sei gutt ze mäschten
Dat bréngt mir vill Suen, esou ginn ech räich
Domat kann ech fällen en ettlech hong`reg Bäich

Musek/Danz

Szen 10:

Zum Schluss vum Danz gesäit ee wéi et der Kinnigin schlecht gött. Si stäipt sech op de Kinnek, fir net emzefalen. All d'Leit sti ronderëm a wëssen hirer Hänn kee Rot.

Anastasia: Nikolas, Nikolas, hëllef, wéi gött et mir.

Kinnek: Mäin häerzallerléifsten Anastasia, ass et dir net gutt?

Anastasia: Een Zéien, ee Räissen, spiren ech am Réck, de Bauch deet wéi a mäi Kapp schingt ze platzen.

Kinnek: O mei, Kinnigin, Dir sidd bestëmmt krank..

Anastasia: Ech fäerte jo.

Kinnek: Kommt leet Iech séier heihinner, fir e bëssen ze raschten. Sot mir, wat kann ech fir Iech maachen.

Anastasia: Et ass nees dat Féiwer...

Kinnek: Dat Féiwer?

Anastasia: Jo, ech hat et schonns e puermol. Et brennt an de Glidder an et frësst mir de Mo.

Victor: Wéi schrecklech, Kinnigin, musst Dir elo stierwen?

Minister: Roueg Kand, stell keng esou domm Froen.

Madame de Pommade: Kinnigin, nee wéi schlëmm, wat kënne mir fir Iech man?

Anastasia: Den Dokter, Dir wësst jo...

Kinnek: Dien ass net méi do, dien hannerhältegen...

Trésorier: Kinnek, wann Dir erlaabt, loosst d'Madame ausschwätzen.



Anastasia: Den Dokter Solvamont ass ëmmer, wann d'Féiwer mech befall huet, an de Bësch gaangen, an huet eng Planz matbruecht. D'Schuel vun engem Bam, fir mir Téi ze kachen, mee ech weess net méi...

Kinneke: Séier Kinnigin, wéi heescht die Bam?

Anastasia: Ech weess et net méi.

Trésorier: Madame, probéiert Iech ze erënneren.

Anastasia: Ech kommen net méi op säin Numm. Oh wat eng Hëtzt, ech brauch Waasser fir ze drénken.

Louise: Den Numm vum Bam, Madame Kinnigin, mir brauchen den Numm vum Bam!

Anastasia: An elo gëtt et mir nees kal! Ech mengen de Wanter kënn geschwënn. Fänkt séier d'Feier un am Kamäin. Den Numm, den Numm...

Madame de Tiramisu: Mir brauchen den Numm, soss kënne mir Iech keen Téi maachen, an da gitt Dir net méi gesond.

Anastasia: Wat hunn ech en Honger, gitt mir séier eppes z'iessen! Den Numm, ech kommen einfach net méi drop. Nikolas, ruff den Dokter! Séier! Oh, elo gëtt et mir schwindeleg, Nikolas, Nikolas, ech mengen ech, ech, ...

D'Kinnigin fällt an Ohnmacht.

Bauern: Ass se elo dout?

Kinneke: Neen, eis Kinnigin ass schwaach gefall. Si brauch,... wat huet si alles gesot?

Monsieur de Cornillichon: Waasser fir ze drénken. Krenondünepipe.

Kinneke: Jo, wat nach?

Capitaine Bafouiller: Feier fir ze wiermen.

Capitaine Bredouiller: Fleesch fir z'iessen.

Capitaine Grogner: Jo, an Téi fir ze heelen.

KinneK: Leit aus dem Räich vun Transagostinien, heimadder ruffen ech den Ausnahmezoustand aus! Elo musse mir all fest zesummestoen, fir eiser léiwer, gudder Kinnigin Anastasia ze hëllef. Allez, laaft all séier an de Bësch a bréngt Waasser, Holz a Medezin, fir datt eis Kinnigin nees gesond gëtt.

All: Jo Kinnek, mir lafen!

Wéi de Blëtz si se all fort.

KinneK: An ech, ech bleiwe bei dir, häerzallerléifst Anastasia. Ech passen op, datt dir näischt geschitt.

Et gëtt däischter an eng traureg Musek ass ze héieren.

Szen 11:

De Kinnek knéit nieft dem Anastasia, dat nach ëmmer schléift.

Kinnek: Anastasia, da komm dach nees zou dir.

Elo kommen d'Haffleit eragestiermt.

Monsieur de Cornillichon: Sire, Krenondüenepipe, quelle catastrophe, quel misère!

Madame de Pommade: Sire, mir hu kee Waasser fonnt.

Madame de Tiramisu: Néierens ass Waasser fir eiser léiwer, gudder Kinnigin ze drénken ze ginn.

Kinnek: Haffleit, wat soll dat heeschen, et ass kee Waasser do?

Monsieur de Cornillichon: Et ass alles dréchen. Krenondüenepipe.

Madame de Tiramisu: De Pëtz ass eidel, just nach Stëbs ass dran, iewer kee Waasser.

Madame de Pommade: An eis Kanäl, eis Flëss a Baachen, all si se ausgedréchent.

Kinnek: Dat kann dach net sinn.

Monsieur de Cornillichon: Dach, d'Leit soen, dat ass well kee Bësch méi do ass.

Madame de Pommade: Et ass keng Fiichtegkeet méi do.

Madame de Tiramisu: Et ass kee Grondwaasser méi do.

Elo kommen d'Zaldoten eragestiermt.

Capitaine Grogner: Sire, quelle catastrophe, quel misère!

Kinnek: Wat gött et, hutt dir och esou schlecht Nouvelen?



Capitaine Bafouiller: Sire, se sinn nach schlëmmer!

Capitaine Bredouiller: Schlecklech, et ass keen Holz méi do!

Kinneke: Mir hunn dach Bëscher, Capitaine, wéi kann dann do keen Holz do sinn?

Capitaine Bredouiller: Et ass kee Bësch méi do, also ass och keen *Holz* méi do.

Capitaine Bafouiller: Mir si bis un d'Grenze vun Transagostinien geridden, mee néierens steet méi een eenzege Bam. All si se fort.

Capitaine Grogner: All d'Holz ass fort, verbrannt, verbaut, verschafft, verkaaft!

Kinneke: Keen eenzege Bam méi?

Capitaine Grogner: Kee méi Kinneke. Wann de Wanter elo kënnt, musse mir erfréieren, well et ass keen Hëtzes méi do.

Capitaine Bafouiller: An erdiischeren, well et ass och kee Waasser méi do. Just nach Wüst.

Capitaine Bredouiller: Wat solle mir nëmme maachen?

Kinneke: Wat soll ech nëmme maachen. Oh mäin Anastasia!!!

Elo kommen d'Bauern eragestiermt.

Péiter: Sire, quelle catastrophe, quel misère!

Kinneke: Nee, keng Katastrophe méi, wann ech glift, keng Katastrophe méi!

Stupp: Et gött kee Fleesch méi an Ärem Räich.

Muerdebutzler: A kee Geméis a keen Uebst méi.

Kinneke: Wat sot Dir do?

Stupp: Alles erdiischtert!

Péiter: Alles verdréchent!

Muerdebutzler: Alles dout!

Kinne: Dout? Alles dout? Onméiglech.

Muerdebutzler: Wann de Wanter elo kënnt, musse mir all dru gleewen!

Péiter: Kee Waasser méi fir ze drénken a keen Holz méi fir ze hëtzen.

Stupp: An näischt méi fir z'iessen.

D'Kanner kommen eragestiermt.

Emmanuelle: Sire, quelle catastrophe, quel misère!

Kinne: Nee! *Brécht bal zesummen.*

Philippe: Kinne, et si keng Kraider a keng Heelplanze méi do.

Victor: Et ass iwwerhaapt näischt méi do.

Louise: Mir mussen all stierwen. Kee Waasser, keen Holz, keng Medezin an näischt fir z'iessen.

De Minister an den Trésorier komme mat eeschte Gesiichter eran.

Trésorier: Kinne, mir kënnegen.

Kinne: Kënnegen??? Trésorier, wat soll dat heeschen?

Minister: Mir ginn, hei si keng Sue méi ze verdingen. Et ass kee Bësch méi do. Wat solle mir dann elo nach verkafen?

Trésorier: Ouni Holz kënne mir keng Geschäfte maachen.

Minister: An ouni Geschäfte keng Suen!

Trésorier: An ouni Sue wëlle mir net bleiwen.

Minister: Mir sichen eis e bessere Kinnek. Ee Kinnek mat Bësch. Engem richtege, grouse, gringe Bësch!

Trésorier: Dir waart eis kee gudde Kinnek, well dir hutt net fir eis gesuergt!

Minister & Trésorier: Äddi, Kinnek Nikolas! Mir sichen eis ee besseren!

Si ginn.

Monsieur de Cornillichon: Si ginn?! Krenondünepipe! Da wäerte mir dach net bleiwen!

Madame de Tiramisu: Fir hei ze erhingeren!

Madame de Pommade: An ze erfréieren!

Haffleit: Äddi, Kinnek Nikolas! Mir sichen eis e bessere Kinnek!

Si ginn.

Zaldoten: Erhingeren, erfréieren an erdiischteren. Mir ginn! Äddi, Kinnek Nikolas! Mir sichen eis ee bessere Kinnek!

Si ginn.

Bauern & Kanner: A mir och! Äddi, Kinnek Nikolas! Mir sichen eis ee bessere Kinnek!

An och si ginn.

De Kinnek knéit nees ganz alleng bei senger doutkranker Fra.

Evtl. nees traureg Musek.

Szen 12:

D’Kinnigin kënnt zou sech.

Anastasia: *flüstert* Salix alba.

Kinneke: Anastasia, du bass zou dir kumm!

Anastasia: *e bësse méi haart* Salix alba.

Kinneke: Anastasia, sief léiwer roueg. Du muss dech schounen!

Anastasia: *zimlech haart* Salix alba!

Kinneke: Salix wat?

Anastasia: Salix alba!

Kinneke: Salix alba? Wat ass dat?

Anastasia: Ech hu mech nees un den Numm erënnert. Den Dokter huet mir ëmmer d’Schuel vun der Weid, der Salix alba, engem Bam aus eisem Bësch, bruecht, fir mir Téi ze kachen. Dien huet d’Féiwer erofgedréckt an ech hat net méi wéi.

Kinneke: Engem Bam aus dem Bësch?

Anastasia: Jo, Nikolas, schéck eis daper Zaldoten an de Bësch a so, si sollen d’Schuel vun der Weid bréngen.

Kinneke: Anastasia...

Anastasia: Séier, Nikolas, séier. Ech spiren, datt et op en Enn geet mat mir. Séier, schéck d’Zaldoten.

Kinneke: Anastasia, ech muss dir eppes soen.

Anastasia: Spéider, Nikolas, so mir dat spéider. Schéck elo d’Zaldoten.

Kinneke: Oh du mäin Häerzallerléifstend, et gött kee Bësch méi.

Anastasia: Wat sees du do?

Kinneke: Mir hunn iwwerdriwwen. Mir hunn die ganze Bësch emgehaen. An elo hu mir kee Waasser méi a keen Holz an och näischt méi fir z'iessen. A Medezin hu mir och keng méi!

Anastasia: Dat kann net sinn. Eise Bësch war dach esou grouss.

Kinneke: Wat war ech domm! Ech wollt all menge Leit e gudde Kinneke sinn. An dofir hunn ech se all gewäerde gelooss. Ech hu gemaach wat si wollten. An elo ass die ganze Bësch fort.

Anastasia: Dat ass onméiglech.

Kinneke: Dach, Kinnigin, et ass wouer. An du hues mech ëmmer gewarnt. Du soos ëmmer, du häss kee gutt Gefill. Ech hätt sollen op dech lauschteren. An op den Dokter. Ech hätt missen op hie lauschteren an en net fortschécken.

Anastasia: Du bass ee gudde Mann.

Kinneke: Jo, ee gudden Dommen! An elo sinn all meng Leit fort. Mir sinn alleng. Si soten, si gingen sech e bessere Kinneke sichen, een die besser no hinne kuckt, die besser fir si suerget. Si sinn all gaangen.

Anastasia: Nikolas!

Kinneke: Ja...

Anastasia: Nikolas, ech muss, mengen ech, och elo goen...

D'Anastasia fällt nees an Ohnmacht. Evtl. nees déi traureg Musek.

Szen 13:

Den Dokter Solvamont kënnt eran.

Kinne: Docteur Solvamont, wou kommt Dir dann hier?

Dokter: Vu wäit kommen ech hier. Ech sinn ënnerwee de Kanner begéint, a si sote mir, wéi et em eis Kinnigin bestallt ass.

Kinne: Et geet hir schlecht...

Dokter: Dat gesinn ech.

Kinne: Ech war esou een domme Kinnek, Dokter. Ech hunn de ganze Bësch ofholze gelooss, an elo hu mir emol keng Medezin fir eis Kinnigin.

Dokter: Schwätzt net esou vill Kinnek, paakt mir léiwer un.

Den Dokter hält eng Fläschelchen aus senger Posch.

Kinne: Wat ass dat, Dokter?

Dokter: Dat ass Téi. Salix alba. Dien hëlleft Ärer Fra. Dir wäert gesinn.

Kinne: Wou hutt Dir dien hier? Et gött dach kee Bësch méi, Dokter.

Dokter: Dien ass och net aus Ärem Bësch, Kinnek, well dann hätte mir keen. Dien hei hunn ech vu wäit hier matbruecht. Grad esou wéi déi Këscht hei.

Kinne: Dokter, Dokter, ee Wonner, kuckt, d'Kinnigin huet sech beweegt.

Dokter: Dat ass kee Wonner, dat ass normal.

Kinne: Si mécht d'Aen op.

Dokter: Och dat ass näischt Aussergewöhnlech.

Kinne: Anastasia, du liefs!



Anastasia: Merci Dokter. Ech woussst ëmmer, datt Dir nach zrëckkéimt fir mir ze hëllefen.

Dokter: Dës Kéier war et iewer knapps ginn.

D'Anastasia, gestäipt vum Kinnek, steet op.

Kinnek: Dokter, ech weess net, wéi ech Iech soll merci soen.

Dokter: Dir braucht mir net merci ze soen; passt déi nächste Kéier besser op Är Fra op, an op Äre Bësch!

Kinnek: Dokter, wësst Dir et nach net? Et ass kee Bësch méi do!

Dokter: Jo, Kinnek, dat hunn ech gesinn, wéi ech heihinner gehetzt koum. Mee ech hat mir et och schonns geduecht, wéi Dir mech fortgeschéckt hutt. An dofir hunn ech virgesuergt.

Anastasia: Docteur, Dir schwätzt a Rätselen. Wat wëllt Dir mat dëse Wieder soen?

Kinnek: Huet et iren eppes mat dier Këscht do ze dinn?

Dokter: Genee. An dier Këscht hunn ech e Schatz.

***Fir dien integralen Text:
meyerr@gms.lu***

